

GERMANOR

Més lluny, hau d'anar més lluny
dels arbres caiguts que ara us emprasonen,
i quan els haureu guanyat
tingueu bon present no aturar-vos.
Més lluny, sempre aneu més lluny,
més lluny de l'avui que ara us encadena.
I quan sareu deslliurats
tornau a començar noves passes.
Més lluny, sempre molt més lluny,
més lluny del demà que ara ja s'acosta.
I quan creieu que arribeu, sapigueu trobar noves sendes.

(Fragment d'ITACA. Lluís LLACH)

editorial

... "Santa Maria, abandonada, sofrí, com tantes altres maravellies, el saqueig inevitable. Dio inevitable perquè, a un poble mantingut delibradament en la ignorància, no se li poden demanar, quan arriben els moments d'afluïxament, filigranes de sensibilitat i de coneixements. Hom cull el que ha sembrat, inevitablement".

Aquestes dures paraules de Josep Pla, contingudes en un paràgraf del capítol "Basalú Arcaic", un fragment del qual aparegué en el programa de la nostra prop-passada festa major, fan pensar molt... molt i profundament i fan, també, desitjar ardentment que mai més puguin tornar a ésser pronunciades.

Un poble mantingut en la ignorància no pot, perquè no sap, apreciar ni disfrutar la majoria dels valors que han de donar el color autèntic a la vida humana viscuda comunitariament. Y sense aquests valors el poble mantingut en la ignorància, resta pobre, molt pobre, per mes patrimoni material que l'hi hagin deixat acumular.

Ens preguntem:

Què sabem la majoria dels Basalunencs de la Història del nostre poble?

Què sabem la majoria dels Basalunencs de la bellesa i valor dels nostres monuments de pedra?

Què sabem la majoria dels Basalunencs dels sistemes locals que ens administren cívica i espiritualment?

Què sabem la majoria dels Basalunencs del pensament dels homes i dones de la nostra terra que han assolit, en els camps de les ciències, ll tres i humanitats, ritos de gran alçaria?

Què sabem la majoria dels Basalunencs de la nostra llengua catalana per estimar-la i tractar-la com cal?

Què sabem la majoria dels Basalunencs dels drets i deures dels patrons i treballadors?

Què sabem la majoria dels Basalunencs d'aquesta fada bona que ompla de plenitud als homes que la cerquen i aconseguixen diàriament a bocin ts i que es diu CULTURA? (entesa, naturalment, en tota la s va dimenssió).

Què sabem la majoria dels Basalunencs.....?

Ens hem allunyat la majoria dels Basalunencs d'aquella ig-

morància a la que no se li poden demanar, quan arriben els moments d'afluixament, filigranes de sensibilitat i coneixements?

Cal que tots els sembradors (i, més o menys, tots en som de sembradors) tinguem sempre ben present que la collita, correspondrà, de for a inevitable, al que haurem sembrat.

PARLEU ^{els} MONITORS

Estem a les portes de l'hivern; el nou curs ha començat fa poc. Els nanos ja van a col.legi... i els monitors també. Però no per això heu de pensar que ens estarem inactius fins a les colònies. No. De moment està en marxa un campionat de "pin-pon" amb trenta sis participants. Estem ja a la cin uena setmana.

Per altra part hem fet una reunió per a intentar lligar punts de vista i opinions per a la tasca en comú; els resultats no són immediats.

De moment estem intentant engrandir la nostra família de "monitors". Dels resultats en sabreu quelcom en el proper "GERMANOR". També s'ha decidit que es feren sortides amb la mainada; no tant com l'any passat puig que tenim molta més feina i encara que ens agrada, primer és el deure que l'afició.

Per sortides s'avisarà oportunament als nanos mitjançant cartells a l'escola.

PARES: !ESPEREU LA VOSTRA COL.LABORACIO!

Permeteu que els vostres fills es formin en la convivència i el companyerisme.

Monitors i Monitores

PARLA L'ESCOLA

ASSOCIACIÓ DE PARES

Una nova tasca ha començat a la nostra Escola: el curs 1975-1976.

L'associació provisional de pares que va funcionar el passat curs, va donar un fruit molt acceptable. Reunions, xerrades de professionals, en íntima col.laboració amb el professorat, donà: 7 alumnes de B.U.P (batxillerat) i 15 d'Ensenyament Professional, amb beques més o menys quantioses. Es un tant per cent molt elevat.

Per què ha sigut així? Senzillament perquè els respectius pares assistiren a les reunions hi varen conèixer tota la problemàtica actual i com deuen actuar davant els seus fills. És una llàstima que molts es desentenguin de tot això; sembli que el futur dels fills no els preocupi.

El dia 26 d'octubre, tingué lloc la primera trovada de pares, això és un dir, d'uns pares. Donà una conferència magistral, el Sr. Bordas; tan interessant va ésser que els pocs pares assistents demanaren que tornés altra vegada.

Es tractava també de formar L'ASSOCIACIÓ definitiva.

Em va cridar molt l'atenció, una cosa: la falta d'assistència de pares joves. Jo tenia el convenciment de que la nova generació era més responsable, que les seves inquietuts anaven dirigides als valors permanents, a la seva perfecció cultural de cara als seus fills; però al menys a Besalú no és així.

Per a formar als fills, no és pas problema de diners, ni de buscar bones escoles; és saber com han d'actuar els pares, la família...; des de que el nen neix, i això solament s'aprén amb llibres adequats i escoltant els consells de persones especialitzades.

Han sortit de les escoles nacionals (que desgraciadament en el segle XX, encara molts en diuen dels pobres) homes amb carreres brillants, professionals formidables, comerciants honrats... L'important és trobar l'ambient i l'escola adequada.

Les tècniques d'ensenyament han corregut al ritme de les demés, però la col.laboració dels pares ha disminuït d'una manera alarmant. Un dia parlarem d'aquest tema extensament.

Pere Juanola

XERRADES D'EXCURSIONISME

LES COMARQUES CATALANES

L'empordà:

La zona muntanyenca de l'Alt Empordà ofereix un marcat interès excursionista. La Mare de Déu del Mont (1.115 mts.), el Bassegoda (1.376 mts.) la serra de les Salines (Ros de Frausa, 1.445 mts.), el Puig Neulós (1.249 mts) i, separat de la carena principal, el Puig de Sant Salvador de Verdera, amb el monestir de Sant Pere de Roda al peu, són fites prou interessants per a justificar sengles excursions. D'altra banda, la costa del Cap Creus i la Costa Brava, de Bagur fins a Sant Feliu de Guíxols, és prou coneguda i admirada perquè ací calgui fer-ne l'elogi.

Les capitals comarcals són Figueres, a l'Alt Empordà, i la Bisbal al Baix Empordà. La primera molt ben comunicada, amb línia fèrria i carretera general, és el centre natural de les excursions a les zones muntanyoses esmentades. Des d'aquesta població podem realitzar en una sola jornada cada un dels cims esmentats, comptant, naturalment, amb un mitjà de desplaçament fins al peu de la muntanya.

Totes aquestes excursions són fàcils i curtes (de 3 a 5 hores de marxa aproximadament). La moderada altitud de les muntanyes i la curta durada del itinerari les fan aptes per a tota mena d'excursionistes, en tot temps. A voltes, però, la impetuositat del vent predominant a la comarca (tramuntana) pot dificultar llur realització.

Si volem fer un coneixement detingut de tot el sistema, trobarem arreu bons llocs d'allotjament en fondes i hostals, i en sis o set dies podrem conèixer acceptablement la regió.

Al Baix Empordà hi ha un petit sistema orogràfic, ben remarcable, però: Les Cavarres. El seu punt culminant, el Puig d'Arques (531) pot assolir-se des de Romanyà de la Selva.

SECCIO FOTOGRAFICA

Relació estadística del VI Concurs Fotogràfic

<u>Poblacions</u>	<u>Autors</u>	<u>Obres</u>	<u>Premis</u>
Amer.....	1	3	1
Argelaguer.....	1	2	
Banyoles.....	3	8	1
Besalú.....	21	54	4
Beuda.....	1	3	1
Girona.....	1	5	
Mataró.....	1	3	1
La Junquera.....	1	3	1
Salt.....	1	3	
	<hr/>	<hr/>	<hr/>
	31	84	9

SECCIO

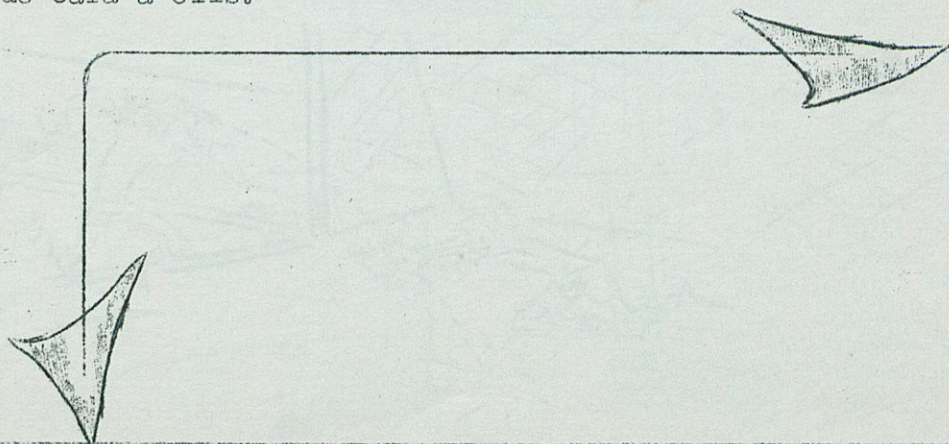
JOVENT

Ja està donant els primers passos. Estem fent trobades i es comencen a organitzar activitats com l'ensenyament de ballar sardanes que farem pocs dissabtes absns de la festa. Agraïm des d'aquí a totes les persones que ens oferiren la seva ajuda i esperem poder continuar a fi de fomentar cada vegada més l'afició a la nostra dança.

Tots els joves, de 14 a 18 anys, que vulguin formar part del grup, que es posin en contacta amb nosaltres. Us esperem a tots.

SECCIO INFANTIL

També els petits tenen la seva secció. Esperem dintre poc, poder donar noves més concretes sobre les activitats que realitzarem de cara a ells.

FUTBOL INFANTIL I ALEVI

A punt de començar la temporada futbolística 1975-1976, us anunciem que en els partits pre-temporada s'han fet els següents resultats:

INFANTILS:

SANT ROC 1 C.D. BESALU 1 (Trofeu Festa Major)
C.'STELLO D'AMPURIES 2 BESALU 1
BESALU 4 BANYOLES 2
BESALU 1 LA SALLE 2
LA SALLE 3 BESALU 1

ALEVINS

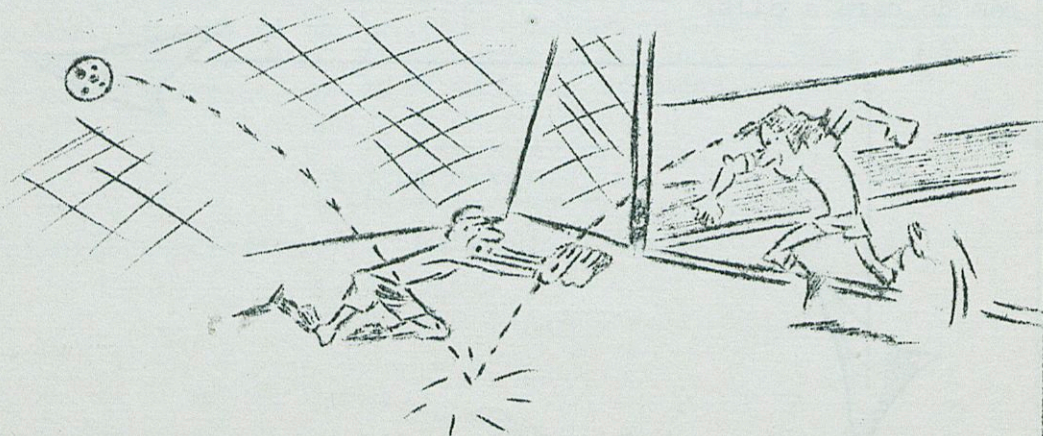
BESALU 6 TORTELLA 1
BESALU 0 BANYOLES 2
LA SALLE 0 BESALU 4

Pel diumenge dia 26 d'Octubre era previst jugar amb el Palafrugell a casa nostre amb Alevins i Infantils, i tornar la visita a la població de l'Empordà el dia 2 de Novembre.

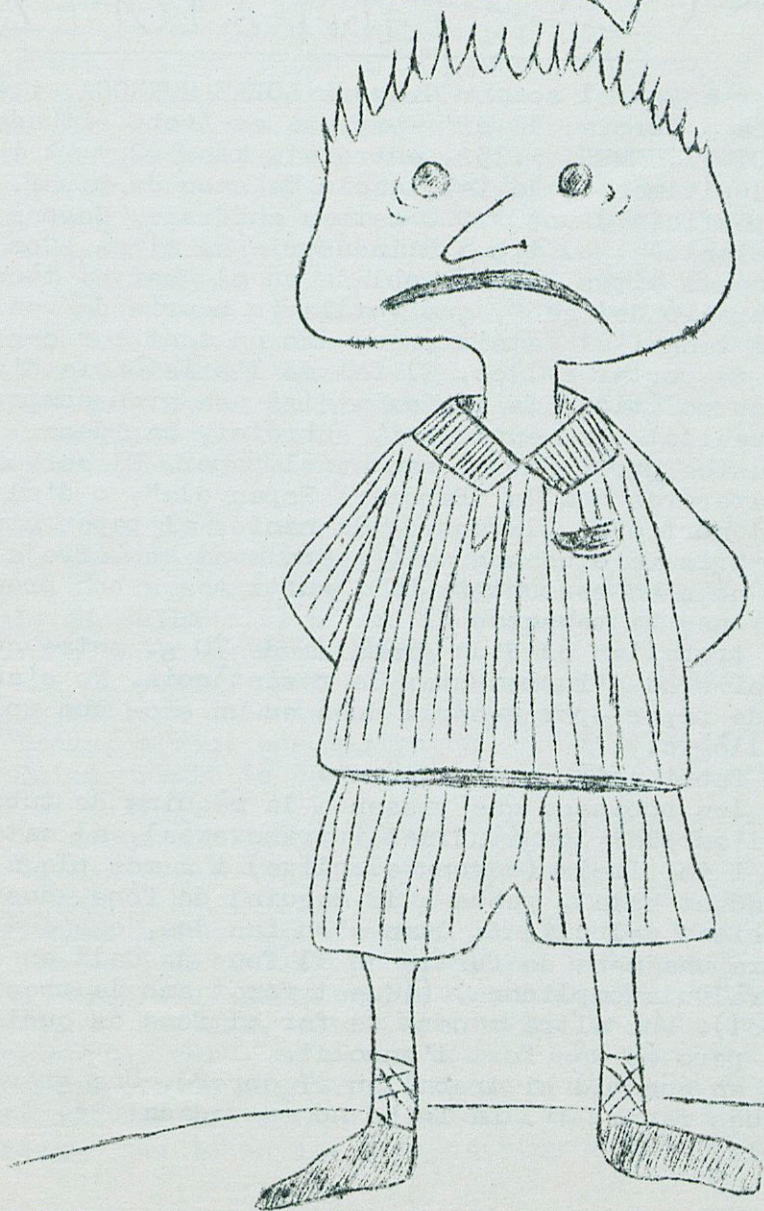
Es recorda a tots aquells nois que vulguin jugar amb el C.D. Besalú en les seccions Infantil i Aleví ho comuniquin ben aviat a fi de tramitar les fitxes anuals corresponents.

Perteneixen a l'equip Infantil els nats a partir del 1er. Agost de 1960 i als naturals 1961-1962.

Perteneixen a Alevins els nascuts a partir de l'Agost del 1962 i els anys naturals de 1963-1964.

Comences
acceptant que 2º 2
Fan 4 i ja no et pots
Fer enrera

INDUSTRIA

del paper

fabrica LOPEZ

Fundada fa ser anys pel senyor Gregori LOPEZ SURROCA, i amb una altra fàbrica a Múrcia, la dita empresa es troba situada a la carretera OLOT-FIGUERES, 1.52, entre els kms. 22 y 23 i està dedicada exclusivament a la fabricació de sacs de paper.

Ocupa una superfície d'uns 3.000 metres quadrats. Segons la producció i la ciència, el tipus d'indústria és mitjà. Com a tota fàbrica d'aquests tipus està engoblada en el "servei tècnic del sac" o "Agrupació del sac", que vetlla (o hauria de vetllar) per a que tothom vengui al mateix preu, amb un tant per cent de càrrega si s'ha de portar a lloc. El fet de l'existència d'aquesta associació (no política) fa que existeixi una gran competència en matèria de qualitat, presentació i, sobretot, rapidesa.

La matèria bàsica per a fer el sac és el paper. El serveixen de diferents paperers com la "Paperera Espanyola", o d'altres que es troben al nord o al llevant de la nació; el paper utilitzat és el KRAFT, de primera o de segona (generalment es barreja perquè la qualitat no s'en ressenteix-hi i surti més a bon preu) que ve a resultar a unes 31 pessetes el kg.

El paper que treballen és d'un gramatje de 70 g. metre quadrat que s'augmenta si s'ha d'incrementar la resistència. No s'augmenten les fulles de paper -per general dues en un sac- com molts podrien creure lògic.

El procés de fabricació és el següent:

Descarreguen les bobines, que passen a la màquina de tubs, aparell que fa l'encolat longitudinal i transversal, al mateix temps que talla i imprimeix (segons el clixé) i a més pliega el paper que, en aquest estat, passa a la màquina de fons -dos o un segons la necessitat del client. Quan s'en fan dos, cas del sac de guix, es deixa una mena de furats en el fons de dalt en els que es posa la vàlvula omplidora. (Aquest forat amb la presió del guix es tanca sol). Una altra manera de fer el fons és cusir-hi tires de paper, però és més fort l'encolat.

A la fàbrica en qüestió hi treballen 27 obrers. Una gran part són dones per dues raons: 1ª. La feina no és pesada; 2ª. Es mà d'obra més barata.

Aquests obrers fan un sol torn encara que les naus de la fàbrica estan adaptades per a fer-ne tres. No per això es deixa de produir, ni molt menys!; aquest sol torn fa la feina justa; de manera que és factible amortitzar la maquinària (la fàbrica ja ho està, al menys la part vella) sense necessitat dels tres tornos.

Per donar-vos una idea de la producció i de les pessetes (ditzoses pessetes!) us direm: el dia que es fan sacs de guix es produeixen de 90.000 a 100.000 sacs, que a 3'00 cada un, venen a representar unes 300.000 pessetes per dia.

Aquests sacs es venen a Catalunya, València... i en general a tot Espanya; unes vegades els venen a buscar els interessats i d'altres els serveixen mitjançant una companyia de transports

Ara que parlem de transports recordem que ens va explicar el fill del Sr. López (qui molt amablement ens va atendre) que a Alemanya, cada indústria està muntada de manera que la xarxa ferroviària passa gairebé al costat mateix de la fàbrica, de manera que tant el comprar com el vendre t'ho deixen, com si diguéssim a la porta de casa, mentre que a Espanya tenim la flota de camions més gran d'Europa, però de trens (R.E.N.F.E.) pocs de bons i de vies (kms. de vies) igual.

Una vegada feta una semblança de la fàbrica passem a fer unes preguntes al director de l'empresa:

- ¿La crisi de la construcció els repercuteix d'alguna manera?

- Ara no; però durant els mesos de juny, juliol i agost ho hem sentit. No per nosaltres mateixos, però les companyies que ens compren sí. Sort que els clients del voltant (C.B.I., YEDESA, INCARCAL, EL GUILAR...) no se n'han sentit massa. Ara creiem que tornarà a venir la revifalla.

- Ens ha parlat de les indústries dels voltants: que potser són els millors clients de la fàbrica?

- Doncs, mireu: ens gasten uns... 40 o 50.000 sacs per dia.

- Quina opinió té de Besalú en el pla industrial: què li sobra o què li falta?

- De sobrar, en el temps en què ens trobem, no li sobra res; però de faltar-hi crec que una mica més de comerç. Endemés el futur de Besalú ha d'ésser excel·lent: primer perquè té una gran experiència industrial i segon perquè està prop de la frontera.

- Com està la indústria del paper a Espanya?

- A Espanya el paper és un monopoli, es limita el control de creixement. Endemés, estem tallant molts pins del nord per a fer-ne pasta (per cert, no massa bona); els pins del sud no serveixen perquè porten massa resina, en tant que a l'estranger el que fan és comprar la pasta als països del nord (Suècia, Finlàndia i Noruega, que tenen els millors pins d'Europa) i el fet és que

la qualitat del paper que es produeix a Espanya (i per tant del sac) no està massa bé, per no dir malament. En canvi, segons estadístiques del 1971, Espanya és la cinquena potència europea (sense Rússia) en el consum de sacs, amb 3'95 kgs. "per capita".

- El Govern, els ajuda?

- El Govern no ens ajuda; totes les fàbriques surten de la iniciativa privada; l'Estat no dona prous crèdits, i l'INI solament ajuda als seus. Mentres que, per exemple a França un pagès que vulgui comprar un tractor i no tingui francs (no pessetes) el Govern li dona el tractor i solament passats uns cinc anys comença a pagar-lo, concedint-li un mínim de deu anys per a acabar de pagar-lo. Aquí, d'això nanis!

- Quina és la seva indústria ideal?

- Pocs treballadors, tècnica avançada i mínims costos. No crec que el treballador hagi d'ésser l'amo, perquè ho serà a les "ma-dures", però, i a les verdes?

- Quines són les potències mundials en sacs?

- E.E.U.U., Alemanya, U.R.S.S., Anglaterra i França.

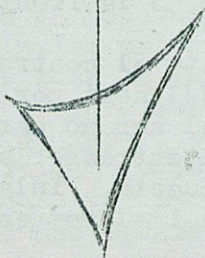
- On muntaria una empresa nova?

- En un lloc on es consumeixi molt, amb facilitats de transports, tant pel producte com de la matèria prima, un lloc com aquest.

- Bé, no el molestem més; mercès per tot i fins a una altra vegada.

NOTA.- Algú pot pensar que perquè diem fins a una altra. Però no sap de quina manera ens va atendre. Que mes voldriem que tothom ens atengués igual, o, quan menys, ens atengués.

Jesús Batlle - Joan Soler

ARGELAGUER

Després de que el nostre sempre recordat Pere Ribas deixès les funcions de capellà per les raons que tots ja sabem, teníem entre nosaltres interinament Mn. Andreu Sole Solei, que ara tindrà l'estada a Massanet de Cabrenys, però seguirà venint el dimars i dimecres el vespre per a donar lliçons de català a l'escola de Besalú. Doncs bé, després de més de mig any i quan ja molts ens pensàvem que ens deixarien sense Mn., ha vingut per quedar-se en propietat Mn. Josep Colomer Puig. Es jove, li agrada molt el jovent i sembla que té ganes de fer moltes coses per la joventut i en benefici del poble, ja que els joves d'avuihan d'esser els homes del demà. Alegrem-nos doncs de què el Bisbat hagi disposat que el nostre estimat poble torni a tenir Mn. per poder batejar a la poca gent que neix i donar cristiana sepultura a la molta que deixa d'existir. De totes maneres hem de tenir l'esperança de què no sempre serà així i amb l'ajuda de tots fer que en un plaç més o menys llarc poguem dir-ho al revés.

I parlant altra vegada de les indústries que s'ens escapen de les mans, algunes ha estat degut a manca d'avinença amb el propietari i ara ultimament a manca de comunicació telefónica. I tenen tota la raó; doncs no es compren que un poble com Argelaguer que ja sabem són poques ànimes, no tingui més d'un telèfon i que és el de la Companya Telefónica Nacional, quan n'hi ha de molt més petits que en tenen 6-8 i si en volguessin més, més en tindrien. Gairabé són dels pocs pobles de la província que no disposem d'aquesta comoditat que a no tardar molt temps es convertirà en necessitat.

A Argelaguer, sé del cert que fa més d'un any n'hi ha al menys deu de sol.licitats amb el corresponent acús de rebut de C.T.N. No seria hora ja d'haver tingut la gentilesa d'instalar-los?. Això que està en la nostra mà es que aquestes persones que el tenen sol.licitat, enviïn una carta de reclamació, en que només siguin quatre ratlles, A veure si a còpia de donar cops de fuets al burro el fem moure!!.

J.T.

Carta al Director

He esperat molt abans de dirigir-me a vosaltres, doncs crec que el treball que esteu fent tot l'equip de Germanor sols mereix elogis; però des del seu començament i en els espais que dediquem a les entitats de la vila hi trobo a faltar les més representatives:

L'ajuntament.

Ja fa molt temps es repartien papers ciclostilats en els que se'ns donava compte de les realitzacions municipals en projectes o les portades a terme. Crec doncs que ara més que mai, tenen un vehicle immillorable per informar a l'opinió pública sobre les decisions més importants preses en les sessions municipals, anuncis oficials, ensens de tan en quan estadístiques del nombre de veïns, del nombre de vehicles, etc. i pot ser normes de conducta ciutadana que, de sovint, convindria refrescar en la memòria dels veïns de la vila.

La Parroquia...

Altres entitats també podrien aportar el seu gra de sorra per la consecució d'una veritable "Germanor" de tots els veïns de la vila, perquè coneguent les seves activitats i els seus projectes no es facin alguna vegada una mica impopulars cara al poble. Aquest crec que és el cas de "Amigos de Basalú y su Condado", als que des d'aquí demano una mica de llum per poder-los comprendre i així agrair el que fan.

Fa pocs dies vaig assabentar-me de que un grup de socis de l'Onium Cultural organitzaven a, b el patrocini de l'ajuntament un Curset de Català per adults. Lloable iniciativa que aplaudeixo, esperant que aprofitin la "nostra" revista per anunciar les seves activitats.

Espero que per part de l'equip de Germanor no faltin el paper ni les ganes de portar a les pàgines de la revista el que les entitats que acabo d'esmentar, i d'altres en les que no hi he caigut, tinguin d'aspiracions, projectes i realitats.

Tot en bé de la nostra estimada vila.

Tallaferro

Tu seguies l' ampla avinguda
d'una ciutat,
jo l'estret parany
que es desconeix a on mena.
Tu vares conèixer la taula dels convidats,
jo espiava des de darrera els vidres
les llums de les cases amb cortines.
Tu recorries les terres
amb el cotxe dels senyors,
jo viatjava per les carreteres
demanant qui volia portar-me.
Tu anaves a l'escola
tots els dies,
jo m'escapava per les finestres
cap els camps.
Tu jugaves als futbolins
i fumaves cigarrets dels rossos,
jo mirava el vostre joc
amb els ulls oberts i
veis el fum del tabac enlairar-se.
Tu en tenies prou
si duies la cartera plena,
jo cercava quelcom
d'inconcret
i no portava encara cartera.
Tu t'has fet
un home civilitzat, honrat,
i no sé quantes coses més,
jo segueixo essent
una mena de vailet
que es trenca la closca
per coses que no t'omplen la butxaca
ja veus amic,
quins camins tan diferents
els nostres

m.

(Poesia inèdita d'un nou col.laborador de Germanor)

Escoles - Colònies
Butlletí d'informació
BESAIÚ i Argelaguer

Exemplar nº 26